

SE–BME VIK közös Ökörsütés

Miért jó, hogy van egy rendezvényünk egy másik egyetemmel?...

Bár elsőre furcsának tűnhet a hasonlat - ez a cikk bizony nagyon hasonlít az Ökörsütés rendezéséhez. Két dolog miatt: egyrészt koprodukció, másrészt „extrém” körülmények között készül.

■ Koprodukcióban készül, mert együtt dolgozunk rajta SE-hallgatók és Villanykarosok: naponta váltunk e-mail-t, telefonálunk, lelkesítjük egymást, megvitátunk, pontosítunk, elfogadunk, továbbgondoljuk egymás ötleteit. Kicsit olyan, mint egy házasság: nem könnyű, sőt, néha még az is felmerül, hogy külön-külön egyszerűbb lenne, de mégis van valami, ami miatt együtt csináljuk. Mert együtt jobb, egymásnak, egymás miatt dolgozni.

És „extrém” körülmények között készül: az Ökörsütést többnyire egyetem után, fáradtan, éjszakába (vagy akár hajnalba) nyúlóan készítjük elő, megküzdünk a három helyszínről történő pakolással (Rezső téri és Schönherz Kollégium, valamint NET), vagy éppen a szakadó esőben történő visszapakolással. Ezt a cikket ketten írjuk, Nóri mentőgyakorlat közepette Győrben, Andris épp a Schönherz Kupa záró estjén, az Egyetemisták Parkjában. Írhatnánk arról, hogy a 2009. szeptemberi ökörsütésen milyen sokan voltak, és milyen remek volt a program - mert tényleg sokan voltak, és tényleg remek volt. Azonban mi inkább arról szeretnénk írni, hogy milyen sokat adott nekünk ez a rendezvény idén és az elmúlt néhány évben.

Sajnos, hajlamosak vagyunk arra, hogy a szakmánkon kívüli kapcsolatainkat elhanyagoljuk. Ez persze érthető, hiszen amikor elkezdjük az egyetemet, bekerülünk egy új környezetbe, vidékiek egy új városba, rövid idő alatt rengeteg új ismerősre teszünk szert saját egyetemünkön is - ráadásul velük az érdeklődési körünk is legalább egy ponton biztosan egyezik. Ez persze nem is baj, hiszen a későbbiekben az orvos a szülésznővel, ápolóval, gyógytornással, a fogorvos az aszisztensével fog együtt dolgozni. De mi történik, ha például honlapra van szükségünk, probléma van az informatikai rendszerrel, vagy csak valami olyan nehézséget kell megoldanunk, amihez mérnöki hozzáértés kellene? Így, a hatodik ökörsütés után egyre

többször történik, hogy egy kedves ismerős mérnökstanoncnál kötünk ki, aki szíves örömet segít megoldani problémánkat. De fordítva is igaz, egyre több mérnökjelölt barátunk fogát keze-

lik fogorvostan-hallgatók, és persze örömmel segítünk, útbaigazítást adunk, ha egészségügyi problémával fordulnak hozzánk barátaink. De persze nem csak szakmailag fontosak ezek a kapcsolatok...

A hat év közös szervezői munkája során sokat tapasztaltunk, és sokat láttunk mi magunk is. Érdekes volt végigkövetni, hogy mi történik, ha teljesen más érdeklődési körű egyetemisták, akik azelőtt nem feltétlenül ismerték egymást, lehetőséget kapnak, hogy valamit közösen szervezzenek. Eleinte mindegyikünkben volt talán kis félelem, kis előítélet is a másikkal szemben, hiszen nem ismertük egymást, épp csak a köztudatban élő sztereotípiák voltak meg a másikról. Mára viszont örömmel mondhatjuk, hogy számos barátság, kapcsolat született a közös munkából.

Azt gondoljuk, hogy az igazán komoly barátságokhoz kevés az, hogy szimpatikusak vagyunk egymásnak, és hasonló a műveltségünk, érdeklő-

dési körünk. Ami barátságokra visszatekintünk az egyetemi éveinkből, mind-egyik ahhoz kapcsolódik, hogy valamit csináltunk együtt, közösen. Nem volt elég, hogy találkozzunk egy buliban vagy egy előadáson, gyakorlaton, szükséges volt, hogy legyen valami közös, alkotó tevékenység. Amikor megszületett a közös ökörsütés gondolata, nem igazán volt ez egy kimondott szempont, csak így visszatekintve vált nyilvánvalóvá. Az emberek, akikkel mind a mai napig váltunk egy-egy telefont, akikkel rendszeresen meglátogatjuk egymást, akikkel kíváncsiak

vagyunk egymás gondolataira - mind-mind olyan emberek, akikkel rendeztünk együtt valamit: együtt pakoltuk a színpadelemeket, együtt osztottuk az ökröt, együtt gyúrtuk a lángostésztát, emeltük a hangulatot a színpadon állva, vagy éppen együtt takarítottuk össze a szemetet hajnalban.

Említettük a házasságot az imént. Van egy mondás, miszerint „ami nem vet szikrát, az nem is ér össze igazán”. Bizony, ilyen a rendezés is, ha két különböző egyetem, két különböző karakter, két különböző gondolkodás találkozik. Ahogy küzdenie kell a nőnek, hogy értse a férfit, küzdenie kell az egészségügyben dolgozónak is, hogy értse a mérnököt, és persze fordítva is. Ezeknek a konfliktusoknak a felismerése, megélése, feldolgozása olyan tanulságokkal szolgált, amit tapasztalatként viszünk tovább magunkkal egész életünkben. Talán pont ezek a különbözőségeink teszik igazán érdekessé ezeket a kapcsolatainkat. Mi magunk is gyakran keressük meg egymást,

mert problémáink megoldásában - legyen szó szakmai, szervezési kérdésről, vagy akár magánéleti problémákról- sokszor segít egy másfajta szemlélet, látásmód.

És hogy mit adott az Ökörsütés a barátokon, a különböző mentalitás tiszteletén és a szakmánkon kívüli kapcsolatokon? Egy nagyon fontos érzést: azt, hogy nem vagyunk egyedül, nem mi vagyunk az egyedüli „marslakók”. Egy másik egyetem hallgatói szervezetében is működik az a modell, ami nálunk, miszerint az emberek saját

és társaik örömére, a közösségért, egymásért, a közös mókáért, a jó buliért önként és bérmentve dolgoznak, sőt, ha úgy adódik még áldozatokat is hoznak a nemes cél érdekében. Furcsa, hihetetlen és jó, hogy ez így van. Sőt, azt kell mondjuk: kikerülve az egyetemeinkről is így maradhat. Egy egyszerű példát tekintve, ha valamegyünk egy kis falu szerény költségvetése mellett lesz védőnő, lesznek olyan barátai, ismerősei, akik dalolva mennek játszóteret építeni, sportnapot szervezni a falu kis lakóinak továbbra

is „ingyen és bérmentve, ha kell áldozatokat hozva saját és társaik örömére, a közösségért, egymásért, a közös mókáért, a jó buliért”, és talán egy kicsit azért, hogy megmutassák másoknak is, hogy van valami megfoghatatlan, amiért ezt az egészet érdemes így csinálni legyen szó ökörsütésről, egészségügyi vagy mérnöki feladatról. Egyébként, visszatérve a 2009-es Ökörsütésre: igen, sokan voltak, és remek volt a program.

Dr. Szabó Nóra
P. Tóth András